

סימן יח

נוסח וידוי לאשה לעשרת ימי תשובה ויום הכפורים

התשובה אשר יעשה האדם תלויה בשלשה, והם: ודוי, וכן חרטה על מעשיו הרעים, וכן עזיבת מעשה הרע. ויש חכמים האומרים: אם האדם לא יבין נוסח הודוי, לא מועיל הודוי. ולכן אגיש לנשים נוסח הודוי בשפה אשר יבינוהו, כדי שיאמרוהו בימי התשובה, ובמיוחד ביום הכפורים. וידוע, לכן כי צריך האדם לפרט בודוי מיני המעשים והחטאים, ואפילו הוא לא חטא בהם, היות ואנחנו בני ישראל ערבים במצות התורה, ובענינים הרחנניים אנחנו מערבים יחד. ולכן צריך להזכיר בנוסח הודוי, מיני הרעות אשר ימצאו אצל חלק מעמנו, כאילו הם חטאינו ועונותינו. וכן יש מיני חטאים קטנים דומים לגדולים, ואשר יחטא באלו המעשים, יחשב כאילו חטא בחטאים גדולים אשר דומים להם, כאשר אמרו החכמים: המבייש את חברו ומלבין פניו, נחשב כאילו שפך דם חברו. ויש עוד הרבה דברים הדומים כמו זה (חוקי נתיים פרק ט).

וזה נוסח הודוי;

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲנִי אֲמַתְךָ אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי מִצְוֹת
אֲשֶׁר כָּתַב נְבִיא הָאֱמֶת בְּתוֹרָה; שׁוֹב אֶל יְהוָה
יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֶיךָ וְקִבַּל מִצְוֹתוֹ, כִּי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֶיךָ אֶל רְחוּם,
לֹא יַעֲזֹבְךָ וְלֹא יִשְׁחִיתְךָ וְלֹא יִשְׁפַח אֶת-בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לָהֶם.**

**לְכֵן אֲנִי עֹמֵד לְפָנֶי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֱלֹהֵי, וּמוֹדָה עַל רַב
עֲוֹנוֹתַי וְעֹנוֹת נְשׁוֹת עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל;**

**דְּבַרְנוּ לְשׁוֹן הָרַע, וְדַבְרֵי שְׂקָר, וְדַבְרֵי הַשְּׁחָתָה וּמָאוֹס,
וְנִבְלוֹת הַפֶּה. דְּבַרְנוּ אֶחָד בְּפֹה וְאֶחָד בְּלֵב. גָּאִינוּ
בְּלַבְנוּ וּבְדַבְרֵינוּ וּבְמַעֲשֵׂינוּ בְּכָל-מִינֵי גְאוּהָ, וְנִהַגְנוּ עֲצָמְנוּ
בְּכָבוֹד גָּדוֹל. נִקְמְנוּ מִבְּנֵי עַמְנוּ וּבְזִינוּ אוֹתָם. אֲכָלְנוּ
מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, וְשָׁתִינוּ מִשְׁקָאוֹת אֲסוּרוֹת. אֲכָלְנוּ
מֵאֲכָלוֹת מָאוֹסוֹת, וְשָׁתִינוּ מִשְׁקָאוֹת מָאוֹסוֹת. אֲכָלְנוּ בְּשׂוֹר**

עם מאכלי חלב; חמאה, חלב ולבן. שחקנו והתלוצצנו
 עם האנשים והבחורים, וגרמנו להם מכשול וחסא.
 הוצאנו שם רע על הפנים והבנות ונשות עמנו בשקר
 ובבטלה, על החיים ועל המתים. בזינו אבותינו
 ואמותינו. בזינו חכמים וצדיקים ויראי השם. בטלנו בני
 ישראל מעבודת השם הגדול. הלננו אצלנו שכר,
 ולא שלמנו לו ביומו שכרו. שנאנו עם בני ישראל. גנבנו
 רכוש עמנו ואמתנו, ורכוש בני האמות והעמים האחרים.
 גנבנו דעת הבריות ברואי השם. יעצנו הבריות בעצות
 רעות ומקלקלות, ורמינו אותם. גמלנו רע לאנשים אשר
 עשו עמנו טובה. אספנו ולקחנו מרכוש זולתנו בלא
 ידיעתם. הזכרנו שם השם הקדוש בדברים בטלים.
 הראנו לתם דרך העקלתון. ההננו עצמנו בהנאות
 אסורות. הרסנו והחרבנו דרך האמת, וחסאנו ובנינו
 ופתחנו דרך העקמימות. ועדנו עצמנו על דבר שקר.
 כעסנו ורגזנו בלבנו ובפינו, וכעסנו והשלכנו דבר מידינו
 ושברנוהו בכעסנו. סרנו מדרך האמת, והחלפנו דברי
 התורה. גערנו ונזפנו במשרתינו ובני ביתינו ללא צדק,
 ובישנום והטרחנום, וקללנו אותם ובזינום. חשבנו בלבנו
 מחשבות רעות ומקלקלות. נשבענו לשוא ולשקר. בשלנו
 בשר בקדרה של חלב, וכן בשלנו חלב בקדרה של בשר.
 לא פתחנו ידינו לעניים. גלינו סודות חברינו. פחדנו
 מהבריות ולא פחדנו מהבורא. לא שמרנו ההלכות

המִיִּחְדוֹת לְנִדְהָ בַעַת טְמֵאָתָהּ, וְכֵן הַמִּיִּחְדוֹת לְטְהָרָתָהּ . לֹא
 נִזְהַרְנוּ בְּחֻלָּה וּבַהֲדַלְקַת גְּרוֹת שַׁבַּת כְּפִי שְׂצָרִיךְ . לֹא
 נִשְׁמַרְנוּ בְּצַנִּיעוֹת הַחֵיבַת בַּהּ הָאִשָּׁה . לֹא שְׁמַרְנוּ הַלְכוֹת
 הַמִּיִּחְדוֹת לְשַׁבַּת לְפִי חֻקֵי הַתּוֹרָה וְחֻקֵי הַחֻכְמִים . לֹא
 נִזְהַרְנוּ בְּהַכְשֵׁרֵת הַבָּשָׂר לְפִי הַהֲלָכָה . לֹא נִזְהַרְנוּ מִתּוֹלְעִים
 וּנְמָלִים וַיִּתּוֹשִׁים בְּמֵאֲכָלִים וּבְמִשְׁקִים . לֹא עָשִׂינוּ נְקִיּוֹן טוֹב
 בִּירְקוֹת מִהַתּוֹלְעִים אֲשֶׁר נִמְצְאִים בָּהֶם . לֹא נִזְהַרְנוּ בְּפִרוּרֵי
 הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נִדְרְסוּ בְּאַרְץ . לֹא חִנְכְּנוּ וְלֹא יִסְרְנוּ יְלָדֵינוּ עַל
 דֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה וּרְצוֹן בּוֹרְאָנוּ . לֹא קִיַּמְנוּ הַמְצָוָה שֶׁנִּצְטַוֵּינוּ
 בַּתּוֹרָה, בִּירְאָה וּבִכְבוֹד שְׂצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְאֵב וְלֵאָם . סָרְנוּ
 מִדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה לְדֶרֶךְ הַעֲקָלְתוֹן . הִלְכְנוּ בְּדֶרֶךְ הַשֶּׁקֶר . הִטִּינוּ
 אֲזִינוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרִים רָעִים . נִדְרְנוּ נְדָרִים וְלֹא קִיַּמְנוּ .
 הִתְחַרְטְנוּ עַל מַעֲשֵׂינוּ הַטּוֹבִים . יִשְׁנְנוּ כְּמוֹ בְּהֵמוֹת לְלֹא
 קְרִיאַת פְּסוּק "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" . גִּרְמְנוּ בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ
 אֲרִיכוֹת חֶרֶבֶן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וּמִצְוֹקַת וְצַעַר הַמְּשִׁיחַ . גִּרְמְנוּ
 בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ צַעַר וְרַעָה לְכָל־לוֹת עִם יִשְׂרָאֵל . חִמְדְנוּ וְהִתְאַוֵּינוּ
 בְּתֵי אֲנָשִׁים אַחֲרִים וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וְתַכְשִׁיטֵיהֶם וְכָל־ל רְכוּשָׁם .
 עָשִׂינוּ מַכְשׁוּלִים לְבְנֵי הָאָדָם . עֲנִינוּ יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת .
 פְּתַחְנוּ פֶּתַח לְדָבָר רַע . שְׁמַחְנוּ בְּרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לְחַבְרֵינוּ,
 בְּלַבְנוּ וּבְפִינוּ . פָּזַרְנוּ בְּכַעֲסֵנוּ דְבָרֵי לְבוּשׁ וְכָלִים . הִרְסְנוּ
 הַסֵּדֶר הַמְּסֻדָּר מִהַקְדָּמוֹנִים . שִׁבְחְנוּ עֲצָמֵנוּ, וְהִתְפָּאֲרְנוּ
 בְּחַכְמָתֵנוּ וּבַהֲבַנְתָנוּ וּפְקוּחֹתֵנוּ . חִשְׁדְנוּ חֲשָׁדוֹת רַעוֹת
 בְּאֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וְטְהוּרִים . עֲבַדְנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת בְּמִלְאֶכֶת

הַקְּשִׁירָה וְהַתְּרָה וְדוּמְיָהֶם • הַתּוֹדִינֵנו עַל חַטָּאֵינוּ וְלֹא חֲזַרְנוּ
 בַּתְּשׁוּבָה מִתּוֹךְ לִפְנֵינוּ • נִתְּנָנוּ דְבוּר וְשִׁנִּינוּ דְבוּרֵינוּ, וְלֹא
 עָמְדָנוּ בְּדַבְּרֵינוּ • עִבְרָנוּ עֲבֵרוֹת חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת וְקִשְׁרָנוּם
 לְקִשְׁרִים, וְלֹא הִתְּרָנוּ אוֹתָם וְלֹא חִתְּכָנוּ קִשְׁרֵיהֶם • נֶאֱצָנוּ
 אֲנָשִׁי עֲמָנוּ, וּבִישָׁנוּם וְשִׁפְכָנוּ דָּמָם • נִשְׂאָנוּ עֵינֵינוּ עַל
 הַבְּחוּרִים וְחִמְדָנוּ אוֹתָם • הִעַדְנוּ עֵדוֹת שֶׁקֶר • רָאִינוּ מַרְאֵה
 רַע • הִתְּכַפְּדָנוּ בְּקִלּוֹן חֲבֵרֵינוּ • אֲחַלְנוּ לְזוּלָתָנוּ צְרוֹת
 וְהַפְּסָדִים וּבִזְיוֹנוֹת • טָרַחְנוּ לְהַשִּׁיג הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא טָרַחְנוּ
 לְהַשִּׁיג הָעוֹלָם הַבֹּא • וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ אִמְתָּ, צַדִּיק
 עַל כָּל־הַבֹּא עֲלֵינוּ, כִּי אִמְתָּ עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ חַטָּאֵנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ.
 אֲנֵנָּה יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ, זְכַר־לָנוּ תְּפִלוֹת נְבִיאֶךָ מִשֶּׁה בֶן־עַמְרָם,
 אֲשֶׁר נִגְלִיתָ אֵלָיו בְּעֵנָן וְעַמַּד אֹרֶךְ אַתּוֹ, וְקָרָא בְּשִׁמְךָ
 הַעֲצוּם וְהַרְבֵּ; יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ | (יִפְסִיק מִנְּסֵי) יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ, אֵל רַחוּם
 וְחַנוּן, אֶרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאִמְתָּ: נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂאָ
 עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקָּה.

אֲנֵנָּה יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ, הִצַּל אוֹתִי וְתִרְפָּאֵנִי, וְתִסְלַח לִי עֲוֹנוֹתִי
 וְלֹא תַחֲשַׁבְּם לִי. אֲנֵנָּה יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ, לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ
 כָּל־חַי, אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר־יָהּ, יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ מִי יַעֲמֵד, כִּי עֲמָךָ
 הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְרָא. דְּבַרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה
 תְּכַפֵּר. חֵן עָלֵי יְהוָה יִאֲהַדְּנֵנוּ בְּחֶסֶדְךָ, בְּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה
 פִּשְׁעֵי. הֲרַב כְּפִסְנֵי מַעוֹנֵי, וּמַחֲטָאֵתִי טְהַרְנֵי. לֵב טְהוֹר בְּרָא
 לִי אֱלֹהִים, וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי.

סימן יט

נוסח שתקרא האשה בימי התשובה

בימי התשובה בחדשי אלול ותשרי, וכן בערב ראש השנה, תקרא האשה דברי מוסר
אלה (חוקי הנשים פרק נא);

לְפִי לְפִי, שׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל מַעֲשֵׂיךָ, וְעַד מָתִי תִרְדָּם.
הַיּוֹסֵר הַלֵּב הַחוֹטֵא, וְתִהְיֶה רַךְ וְשֹׁפֵל. בּוֹשׁ וְהִפְלִים
בְּמִצְבְּךָ זֶה, וְעִזְבַּת הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים. כִּי הִרְשָׁעָה, עֲוֹנוֹתַי
יִלְכְּדוּהוּ, וּבְחִבְלֵי חַטָּאתַי רַע יִהְיֶה לוֹ, הוּא יָמוּת בְּלֹא
תְשׁוּבָה, וּבִרְבַּח חַטָּאתַי יִשְׁגָּה, וְלֹא יִקַּח דָּבָר מֵהָעוֹלָם הַזֶּה,
וּרְוַחַי הַבַּל הַבָּלִים, וְכָל־מִינֵי הַבַּל נֹאמַר עָלָיו. וּמֵה־יִתְרוֹן
לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעַמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא
וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת, וְהָאָדָם כְּחִלּוֹם יִרְאֶה. כָּל־עֲמַל אָדָם
לְפִי, וְהַנֶּפֶשׁ לֹא תִשָּׁבַע. יַעֲמַל וְיַעֲמַל וּבַעֲמָלוֹ יֵאבֵד. כָּאֲשֶׁר
יֵצֵא עָרִם מִבֶּטֶן אִמּוֹ, יִחְזֹר לְלֶכֶת כָּאֲשֶׁר בָּא עָרִם, וְדָבָר
מֵעֲמָלוֹ לֹא יִקַּח בִּידּוֹ, וְלֹא יִנְיַח בְּכִיסוֹ. הַלְוֵאִי וְיִדְעֵה יוֹמוֹ,
כְּדִי שִׁיכִין הַמְזוֹדָה בִּידּוֹ. אֲבָל הוּא נִלְכָּד כְּצַפּוֹר בַּמְצוּדָה.

לְפִי לְפִי, יָבוֹא לְךָ יוֹם וְתִתְחַרַּט, וְתֹאמַר אֵיךְ שִׁנְאַתִּי
הַמוֹסֵר, וּמֵאֲסֹתִי בְּתוֹכָהּ, וְלֹא שִׁמְעֵתִי בְּקוֹל מוֹרֵי,
וְלַעֲצָתָם לֹא הִטִּיתִי אָזְנִי. זָכַר בּוֹרְאֵיךְ בְּיָמֵי בְּחוֹרְתֶיךָ, עַד
אֲשֶׁר לֹא יָבוֹאוּ יָמֵי הָרַעָה, וַיִּגְיַעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵין
לִי חֶפֶץ בָּהֶם. לְפָנַי שִׁישׁוּב הָעֶפֶר לְאָרֶץ כָּאֲשֶׁר הִיא, וְהָרוּחַ
תְּשׁוּב אֶל־הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר נִתְּנָה.

לְבִי לְבִי, אַתָּה אוֹמֵר לְרַע טוֹב, וְלַטּוֹב רַע. וְלִנְטֹעַ תִּלוּשׁ,
וְתִזְרַע קֶשׁ, וּמֵה־תַּעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, וְלֵאָן תִּנוּס. לְבִי
לְבִי, קוּם וְהִדְרִיכֵנִי, מָה אַעֲשֶׂה בְּמִשְׁפַּט הַשֵּׁם כְּאֲשֶׁר
יִשְׁפָּטֵנִי, וּבְחִשְׁבוֹנוֹ הַעֲמֵק אֲשֶׁר יַחֲשִׁבֵנִי, וּמִי הוּא זֶה אֲשֶׁר
יַעֲזָרֵנִי וַיִּצִילֵנִי. לְבִי לְבִי, אַתָּה הַגּוֹרֵם הַרְעוּת, אַתָּה הַיּוֹדֵעַ
מִסֵּפֶר הַמִּשְׁאוֹת וְהַחֲבִילוֹת, אֲשֶׁר נֹאסְפוּ מֵהַמַּעֲשִׂים הַרְעִים
וְהַחֲטָאִים.

לְבִי לְבִי, עַל מִי אַתָּה סוֹמֵךְ? אִם בְּכַחַךְ וּגְבוּרַתְךָ - אַתָּה
עֲצֵמְךָ יוֹדֵעַ מַעֲשֵׂיךָ וּפְעֻלוֹתֶיךָ. וְאִם עַל חֲכַמְתְּךָ וּבִינְתְּךָ
- אַתָּה יוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת הָאֵנוֹן אֲשֶׁר אַתָּה חוֹשֵׁב בְּכַל־שָׁעָה,
וְלֹא הֵייתָ מִתְקַרֵּב לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם. וְאִם תִּסְמַךְ עַל אֲזְנֵי וְעֵינֵי
- אַתָּה יוֹדֵעַ מָה רְאֵתָה עֵינֵי וּמֵה־שָׁמְעָה אֲזְנֵי, בַּחוּץ
וּבְפָנִים. וְאִם הִנֵּךְ סוֹמֵךְ עַל פִּי וּשְׁפָתַי וּלְשׁוֹנִי, כִּי יִתְפַּלְלוּ
לְפָנֵי הַשֵּׁם אֲשֶׁר בְּרָאֵנִי וְכִלְכַּלְנִי - אַתָּה יוֹדֵעַ בְּמַה־נִּתְלַכְלַךְ
לְשׁוֹנִי, וּבְמַה־נִּתְלַכְלַכּוּ פִּי וּשְׁפָתַי, בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר.

וְאִם אַתָּה סוֹמֵךְ עַל פְּרִישַׁת יָדַי וְכַפּוֹתַי לְהִתְחַנֵּן לְבוֹרֵא
הָעֶלְיוֹן, הַבוֹרֵא וְהַיּוֹצֵר, הַחֲבִיב וְהַיֵּקֵר - אַתָּה יוֹדֵעַ
הַמַּעֲשִׂים וְהַמַּצְבִּים אֲשֶׁר פְּעַלְתִּי בְּעֲצַתְךָ בְּיָדֵי וְכַפּוֹתַי, וְאִיךָ
תִּסְמַךְ עֲלֵיהֶם וְתִבְטַח. אוֹי לִי, כִּי צַד לֹא הִנַּחַת בִּי לְבִי,
אִיזָה מְקוֹם נָקִי אֲשֶׁר אֶסְמַךְ בוֹ, וְאֲשֶׁר אֶסְעַד וְאֶתְחַזַּק מִמֶּנּוּ.

וְאִם תֹּאמַר לְבִי, אַתִּיאֵשׁ - זוֹ מְלֵא רְעָה. חֲלִילָה לְבִי
חֲלִילָה, לֹא אֶקְבַּל וְלֹא אֶשְׁמַע. וְלֹא יִתְכַן לְהִתִּיאֵשׁ

מִרְחָמֵי הַשֵּׁם אֲשֶׁר חָמַל בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים, וְנָתַן לְבְרִיּוֹתָיו
 אֶפְשָׁרוֹת לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, וּבְרַחֲמָיו יִמְחַל לְעוֹנוֹת. אֲבָל
 צָרִיךְ אַתָּה, לְבִי, לְהִיּוֹת שׂוֹפֵל עַל הָרַע אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, וְעַל
 הָעֲצוֹת הָרָעוֹת שִׁיעַצָּתָ, וְעַל כָּל־מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת אֲשֶׁר
 חִשַּׁבְתָּ, וְעַל דְּמִיּוֹת מְקַלְקְלוֹת שִׁדְמִיתָ, וּמְרָאוֹת רָעוֹת
 שֶׁרָאִיתָ, וְתַעֲזֹב דְּרָכֵי הָרַע וְלֹא תִחְזַר עֲלֵיהֶם. וְתִבְקֶשׁ
 מִהַבּוֹרָא הָעֶזְרָה לְהַדְרִיכֵנוּ בְּדְרָכֵי הַצְּדִיקִים וְהַיְשָׁרִים.

